

GEARTSJE DOUMA
De moaiste winkel fan 'e wrâld

De moaiste winkel fan 'e wrâld
stiet neffens my yn Nearnewâld:
Muoike Willy's 'Womanwear!'
Hast alle dagen kom ik dêr.
De moaie moadesaak leit fol
mei klean dy't ik graach passe wol.

Benijd rin ik lâns alle rekken
om de nijste klean te checken.
Muoike Wil begroetet my.
Se seit: 'Ik wachte al op dy.
Do kinst fuort wol oan 'e bak.
Lis alle klean mar kreas te plak.'

Dat wûrkjen is net om 'e nocht.
Sekuer lis ik de steepels rjocht.
Jassen, jurken, bloeskes, rokjes,
hingje ik kreas op 'e stokjes.
Muoike seit: 'Sa kin 't wol wer.
Roas, it is ynoarder hear!'

Se knikt my ta en ik ferdwyn
de trep op, nei it magazyn.
Under it hege souderdak
haw ik myn eigen boartersplak.
Dêr kin ik yn 'e klean omgraaie,
my ûnbehindere ferklaaie.

Boppe stean ik yn 'e regel
oeren foar de grutte spegel.
Ik pas in ljochtblau blomkesbloeske,
dêr bin ik wei fan, wat in snoeske!
Dat saaie, grize poloshirt
fyn ik krekt wat foar in nerd.

Dy jas dêr, is hartstikke stoer,
mar neffens my fierstente djoer.
Ik meitsje allerhande setsjes
fan broeken, jaskes, hippe petsjes.
Ek stap ik yn in beppejûpe.
Ha ha! Dêr kin 'k wol yn fersûpe.

Dan stiet muoike foar myn noas.
Se seit: 'Moatst hast nei hûs ta, Roas.
Ik sjoch wol, hast dy goed fermakke.
No mar gau de klean oppakke.'
Der leit yndied in grutte bult,
mar dat is myn eigen skuld.

Ik lis de truien wer te plak,
de petten yn it pettefak.
De jassen, jurken, bloeskes, rokjes
hingje ik wer op 'e stokjes.
Dan is it boppe kant en klear.
'Dach muoike Wil, oant oare kear!'

Ik tink, wylst ik nei hûs ta rin,
dat ik in mazzelkontsje bin.
In muoike mei in moadesaak,
wa hat dat no? Dat trefst net faak.

*De moaiste winkelfan 'e wrâld
is muoike har saak yn Nearnewâld.*